

Bestemmelsen i § 36 blev indføjet i loven for at tilvejebringe bedre mulighed for bestemte grupper af præster m. fl. for at opnå præsteembede eller forflyttelse i folkekirken, idet disse grupper skønnedes at have ringere muligheder som ansøgere end andre ansøgere. Foruden at varetage et rimeligt hensyn til de pågældende ansøgergrupper tilsigtede bestemmelsen tillige at forbedre tilgangen til de i § 36, stk. 1, nr. 3, 4, 5 og 6 omhandlede stillingsgrupper ved at lette mulighederne for senere overgang til almindeligt præsteembede i folkekirken.

I de efter lovens ikrafttræden den 1. juli 1957 nærmest følgende år virkede lovens bestemmelser efter hensigten. I de senere år har et føleligt fald i antallet af ansøgere til ledige præsteembeder bevirket et tilsvarende aftagende behov for disse særbestemmelser, og et stigende antal af de embeder, der opslås efter § 36, har måttet genopslås efter menighedsrådets anmodning uden ansøgerbegrænsning som følge af, at det i § 36, stk. 3, nævnte ansøgerantal på 6 ikke er opnået, eller der slet ingen ansøgninger har foreligget.

Til illustration af udviklingen skal nævnes, at der i årene 1966, 1967 og 1968 foretoges opslag af i alt 52 embeder i henhold til § 36, stk. 1. Kun 16 af disse embeder blev besat med ansøgere fra de i bestemmelsen omhandlede grupper, nemlig 14 henhørende til gruppe nr. 1, 1 henhørende til gruppe nr. 2 og 1 henhørende til gruppe nr. 5. De pågældende ansøgere ville formentlig have opnået forflyttelse (ansættelse), selv om opslag af embederne var sket efter almindelige regler.

Da bestemmelsen således har mistet sin betydning og i en overskuelig fremtid ej heller kan for-

ventes at få nogen betydning, foreslås den ophævet.

I § 43, stk. 2, i lov nr. 291 af 18. juni 1969 om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken findes en til § 14, stk. 2, i den tidligere præstelønningenslov omtrentlig svarende bestemmelse, hvorefter præster, som afskediges efter stk. 1, uden ansøgning skal kunne beskikkes til et embede, som besættes efter menighedsrådslovens § 36.

Endvidere er det i tjenestemandslovens § 42, stk. 2, fastsat, at kirkeministeren kan bestemme, at en præst, hvis stilling berøres af en planlagt ændring af den kirkelige forvaltningsorganisation og arbejdsform, skal kunne tages i betragtning ved besættelse af stillinger efter menighedsrådslovens § 36, uanset om han opfylder de i denne bestemmelse fastsatte betingelser.

Det skønnes dog ikke rimeligt at opretholde bestemmelsen i menighedsrådslovens § 36 alene af hensyn til bestemmelserne i § 42, stk. 2, og § 43, stk. 2, i tjenestemandsloven. Bestemmelsen i § 43, stk. 2, har hidtil ikke haft nogen praktisk betydning, og det er i øjeblikket ganske uvist, om bestemmelsen i § 42, stk. 2, vil få nogen betydning.

Ophævelse af bestemmelsen i § 36 overflødiggør bestemmelserne i § 37 og § 38.

I forbindelse med overvejelserne vedrørende § 36 har man overvejet, om bestemmelsen i § 35 angående besættelse af embeder om residerende kapellan ved kirker, hvortil der er knyttet mere end to faste præsteembeder, bør opretholdes.

Da bestemmelsen i de senere år har været helt uden praktisk betydning, og da den ikke i en overskuelig tid skønnes at ville få betydning, foreslås den ligeledes ophævet.